

THESES
EX
UNIVERSA THEOLOGIA

QUAS

IN AMPLISSIMO PATAVINO ARCHIGYMNASIO

PRO S. THEOLOGIAE LAUREA

RITE OBTINENDA

C A R O L U S N A R D I

DIOECESIS CENETENSIS PRESBYTER

ET IN ILLIUS SEMINARIO HIST. ECCL. ET SS. CANONUM PROFESSOR

DEFENDENDAS ASSUMIT

PATAVII
TYPIS SEMINARII

1849

EX ECCLESIASTICA HISTORIA

1. **E**cclesiasticae historiae cognitio caeteris disciplinis Theologicis perutilis evadit.
2. Theologicarum disciplinarum omnium semina etiam in primo saeculo inveniuntur.
3. Gravius damnum Ecclesiae haereses, quam persecutiones attulerunt.
4. Ex dissidiis in Ecclesia Corinthiaca primo saeculo obortis eruitur argumentum ad probandum Primatum Pontificis romani.
5. Nec Liberius Semiarianis, nec Honorius Monotheletis favere visus est.
6. Ideo moderatiores inter Taboritas Calixtini dicti Eucharistici Calicis usum retinuerunt, quatenus Ecclesiae Bohemicae origo a Graecis est repetenda.
7. Episcopi in Synodo Herbipolitana an. 1848 congregati Ecclesiae Catholicae libertatem, et felicitatem Civilis Imperii tuiti sunt.

EX JURE ECCLESIASTICO

1. Ecclesia est societas inaequalis, independens, prorsus a Civili distincta, ejusque regimen est Monarchico-Aristocraticum.
2. Romanus Pontifex e cathedra loquens magister et doctor est universalis Ecclesiae.
3. Conjuges infideles, ambo eodem tempore ad fidem venientes, dum Baptismum recipiunt, etiam Matrimonium christianum et ratum faciunt, et hinc indissolubile.
4. Adulterium alterius conjugis conjugi innocenti jus tribuit perpetuae separationis.
5. Plena proprietas bonorum ecclesiasticorum penes Ecclesiam est.
6. Synodorum provincialium et dioecesanarum neglectus magna ecclesiasticae disciplinae attulit damna; quapropter magnopere laudandi sunt Episcopi Americani et Germanici, qui illarum celebrationem renovare statuerunt.
7. Censurae ecclesiasticae emendationem rei semper sibi proponunt.

EX ARCHAEOLOGIA BIBLICA

1. Archaeologiae Biblicae fontibus merito adnumerantur descriptiones peregrinationum in Orientem recentiori aevo susceptarum.

2. Babylonica captivitas statum religiosum et civilem Hebraeorum magnopere iminutavit.
3. Universa veteris Foederis Oeconomia instituta erat ad legem antiquam diligenter servandam, et novam eamque perfectissimam praeparandam.
4. Leges antiquorum Hebraeorum Caeremoniales et Politicae sapientissimae erant, et hujus populi conditioni conformes.
5. Circumcisio Hebraeorum nulla donabatur virtute ad peccatum originale tollendum.
6. Tantum ad duritiem cordis Hebraeis permittebatur libellus repudii.
7. Morum corruptio introduxit inter Hebraeos polygamiam.

EX INTRODUCTIONE IN SS. LIBROS VET. FOEDERIS

1. In statuendo Canone librorum sacrorum minime est denegandum suffragium Codicis septuaginta Interpretum.
2. Ex veteris Foederis testimonio probatur Hebraeos admisisse statum purgationis pro animabus defunctorum.
3. Hebraeorum Prophetarum, quamvis in scholis sic dictis prophetis possent praeparari, munere tamen suo e legatione divina fungebantur.
4. Librum Jobi hebraice, non arabice originatim conscriptum credimus.

5. Sacerdotis Melchisedech oblatio Eucharistiam adumbravit.

EX INTRODUCTIONE IN SS. LIBROS NOVI FOEDERIS

1. Etiam haeretici priorum saeculorum testes sunt authenticae SS. librorum novi Foederis.
2. Frustra Gallus Sabbathier impugnavit plures exitisse ante Hieronymum latinas Sacrae Scripturae versiones.
3. Vulgatam versionem Concilium Tridentinum et adprobavit, et authenticam declaravit contra Protestantes.
4. Variantes lectiones jam primis Ecclesiae saeculis occurrunt.
5. Evangelium, quo Nazaraei utebantur, non erat authenticum D. Matthaei Evangelium.

EX HERMENEUTICA BIBLICA

1. Hermeneuticam catholicis principiis adcommodatam scientificè pertractari non posse jure adseri nequit.
2. Ecclesiae Traditionum et Patrum sententias summa prosequaretur reverentia necesse est, qui sacrorum librorum interpretationem aggreditur.
3. Cum in Scriptura duo loca sibi pugnare videantur, attendendum num in utroque loco eadem sit tem-

poris ratio juxta regulam: Distingue tempora, et concordabis Scripturas.

EX THEOLOGIA DOGMATICA

1. Ecclesia Christi tum congregata tum dispersa infallibilitate gaudet.
2. Ideo duae admittendae in Christo voluntates, quia duae sunt naturae.
3. Quatenus in Deo tres admittuntur Personae distinctae, ideo admitti debet etiam processio Spiritus Sancti a Filio contra Graecos.
4. Maria est vere appellanda Dei Mater.
5. Si ad merendum vel demerendum in statu naturae lapsae sufficeret libertas a coactione, et non requireretur etiam libertas a necessitate, liberum destrueretur hominis arbitrium.
6. Omniscientia, seu Praescientia Dei minime adversatur humanae libertati.
7. Actio Sacerdotis Eucharistiam consecrantis melius adductiva, quam productiva dicenda est.

EX ETHICA CHRISTIANA

1. Fontem Ethicae christianae esse rationem revelatione illustratam defendimus.
2. Qui dubitant de humana libertate, sibimetipsis mentiri certum est.

3. Externi religionis actus non solum virtutis subsidia, sed et absoluta officia sunt.
4. Cum officium diligendi proximum sit universale, etiam ad inimicos extendatur oportet.
5. Revelatio manifeste nos docet etiam interna peccata velita esse.
6. Confessio peccatorum aptissimum medium est ad vitae emendationem promovendam, et virtutem augendam.
7. Honestas moralis secundarum nuptiarum non est in dubium revocanda.

EX THEOLOGIA PASTORALI

1. Parochus, qui suos propinquos diligit, et pauperes propriae Paroeciae negligit, suo deest officio.
2. Pastor suum negligit officium si, ut alibi sacras conciones habeat, suum derelinquit praesertim diebus festis gregem.
3. Parochus pro salute concrediti sibi gregis pericula omnia, immo ipsam mortem oppetere debet.
4. Pastor animarum doctrinae addat necesse est prudentiae virtutem.
5. Pastor non tantum divites et nobiles, sed omnes indiscriminatim visitare debet infirmos.
6. Antequam Parochus ad Sacramentum Matrimonii recipiendum sponso admittat, diligentissime investigare debet, ne fortasse adsint ecclesiastica vel civilia impedimenta.